

Bilag 1.

Frederiksberg Kommunes
økonomiske Forvaltning.

Frederiksberg, den 19. Februar 1920.

Paa dertil given Anledning skal man nedenfor fremkomme med nogle Bemærkninger til det i Folketinget fremsatte Forslag til midlertidig Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning, idet man dog forinden skal henlede Opmærksomheden paa det ejendommelige Forhold, at Indenrigsministeriet ikke har fundet Anledning til at rette nogen Forespørgsel angaaende Forslag til mulige Ændringer i Lov Nr. 162 af 20. Marts 1918 til Frederiksberg Kommune, skønt det turde være givet, at denne Kommune i særlig Grad maa være interesseret i, at der ikke gives den fornævnte Lov en yderligere Udvidelse.

Under Hensyn til det i Bemærkningerne til Lovforslaget anførte om en kommende Revision af samtlige Lovbestemmelser om den kommunale Beskatning, ved hvilken Lejlighed det tør forventes, at man fra Ministeriets Side vil finde Anledning til at æske Kommunalbestyrelsens Erklæring, finder man det for Øjeblikket upaakrævet at komme ind paa principielle Betragtninger angaaende Grundlaget for Erhvervsbeskatningen, specielt i Forholdet mellem København og Frederiksberg, og skal derfor kun holde sig til de i Lovforslaget foretagne Ændringer i Loven, som man kan tiltræde, idet man dog kunde have ønsket, at der, eventuelt i Betænkningen, var givet en Definition af Begrebet fast Ansættelse, f. Eks. Ansættelse med Opsigelsesvarsel. I øvrigt skal man med Henblik paa de af Københavns Magistrat fremsatte Bemærkninger udtale, at man, naar bortses fra Punkterne 3 og 4, i alt væsentlig kan tiltræde disse Bemærkninger. Hvad Punkt 3 angaar, er det vel kun af mindre væsentlig Betydning, men der synes dog ikke at være særlig Anledning til at nægte Bestyrelsesmedlemmer Fradraget, idet det ogsaa om mange andre af den udvidede Erhvervsbeskatning ramte Personer vil være Tilfældet, at de har deres Indtægt fra andre Kilder. Men ganske særlig maa man protestere mod det af Magistraten fremsatte Ønske om, at den for Opholdsskatten gældende progressive Rateskale ogsaa gøres anvendelig paa Erhvervsskatten. Da største Delen af de højst beskattede frederiksbergske Opholdsskatteydere er erhvervsdrivende i Københavns Kommune, vilde Anvendelsen af den af København ønskede Beskatningsform medføre en meget betydelig Forøgelse af den Erhvervsskat, som Frederiksberg skal afgive til København som Erhvervsskommune, idet Procenten for disse store Indtægter navnlig efter den ved Lov Nr. 671 af 22. December 1919 indførte stærkt stigende Skala ligger betydeligt over den for alle Kommunens Indbyggere beregnede Gennemsnitsprocent. Skulde Frederiksberg derfor kunne gaa med til Anvendelsen af den progressive Skala ved Erhvervsbeskatningen, maatte det være en uomgængelig Forudsætning, at den Brøkdæl, hvormed Erhvervsskatten beregnes ($\frac{2}{3}$), nedsættes endog i ganske betydelig Grad.

Af Fællesorganisationen for Landkommuner med bymæssig Bebyggelse er der dernæst fremsat Ønske om, at den Indtægt, der fritages for Erhvervsbeskatning, forhøjes fra 3 500 Kr. til 8 000 Kr. Dette Ønske kan man fra Frederiksberg Kommunes Side fuldt ud tiltræde, idet en Fastholden af den nugældende Grænse under Hensyn til den betydelige Indtægtsforskydning op efter, som de kommende Skatteaar utvivlsomt vil fremvise, vil betyde en meget kraftig Forøgelse af Antallet paa de Personer, der inddrages under den udvidede Erhvervsbeskatning, og derigennem medføre en stærkt stigende Merudgift for Frederiksberg Kommune. — Medens Antallet af Opholdsskatteydere til Frederiksberg Kommune